అవసరాల రామకృష్ణారావు కథలు-11

అంతా అనుకోడంలో ఉంది!

"నిజంగా ఆదర్శదాంపత్యం అంటే వాళ్ళిద్దరిదే"

అని ఆ వీధి అమ్మలక్క లందరూ లక్ష్మీ మాధవరావుల అన్యోన్యం చూసి గొప్పగా చెప్పుకుంటారు.

"ఏ మాట కామాటే చెప్పుకోవాలి. ఈకాలపు చదువుకున్న పిల్లలు మొగుళ్ళ నుంచి ఏవో లేనిపోనివి ఆశించి ఎందుకో ఎప్పుడూ చిర్రుబుర్రులాడుతూ ఉంటారు. నా అదృష్టం కొద్దీ మా కోడలు అలాంటిది కాదు. మావాడు ఏ వేళప్పుడు వచ్చినా ఎంతో ప్రేమతో ఆదరిస్తుంది. ఎప్పుడూ నవ్వుతూ కనబడుతుంది. దాని ప్రోత్సాహమే లేకపోతే మావాడు ఈనాడింతగా సత్కారాలూ సన్మానాలూ పొంది ఉండునా!"

అంటుంది లక్ష్మి అత్త రవణమ్మ గారు.

"ఏదో ఆయన అడుగు జాడల్లోనే నడుచుకుని తరిస్తున్నాను, స్త్రీ జన్మకి ఇంతకంటె సార్థక్యం ఏముంది!"

అని తృప్తి పడుతుంది లక్ష్మీ నరసమ్మ.

సర్వే "జనానా" సుఖినో భవంతు!

ం ం ం

స్థూలంగా విభజిస్తే మనుషులు రెండు

రకాలు. తమకి కలిగిన అనుభూతిని స్పష్టంగా ముఖకవళికల ద్వారా ప్రదర్శిస్తూ, వీలైనంత పెద్దగొంతుకతో తమ అభిప్రాయం చాటి చెప్పేవారు మొదటి రకం. ఎలాంటి పరిస్థితులకైనా తట్టుకోగలిగినట్టు కనబడుతూ పీక పోయినా పైకి తేలక మందహాసం వెదజల్లే చతురమతులు రెండవరకం. ఈ రెండో తరగతి అందమైన పెళ్ళాం ఒకటో రకం అనకాపల్లి బెల్లం కన్న మధురతరంగా మొగాడికి తోచడంలో ఆశ్చర్యంలేదు. అందుకే కాపరానికి వచ్చిన మొదట్లో స్వశక్తిని విస్తరించి సత్ఫలితం గుర్తించి తన్మయురాలైంది లక్ష్మి. కాని ఏడాది దాటకుండా అది మూణ్ణాళ్ళ ముచ్చట అని గ్రహించి తెల్లబోయింది. అయితే తెల్లబోడం తల్లడిల్లడం మనసుకి సంబంధించిన విషయాలు ఆమె దృష్టిలో. ఎప్పట్లా పోర్టికోలోనే చెక్కు చెదరని చిరునవ్వుతో భర్తకి స్వాగతం పలికింది. అలవోకగా చూసినట్టు రిస్టు వాచీవైపు చూసింది. ఆఫీసు నుంచి అరగంట ముందుగా వస్తానన్నారు సినిమాకి వెడదామన్నారు గంటన్నర ఆలశ్యంగా వచ్చారు. ఏమిటి మీ సంజాయిషీ ? అని ఆమె నోటితో అడగదు, కాని ఆ చూపు అంతకన్న ఎక్కువగానే నిలదీస్తుంది, ఎన్ని నవ్వులు కురిపించినా సరే.

పైకి దొరికిపోలేదుగాని, మాధవరావు జవాబు విని లక్ష్మిమనసు మొదటిసారిగా కలవరపడింది. ఆలిండియా ఫేమ్ ఉన్న మెజీషియను ప్రదర్శనం ఒకటి చూసే అదృష్టం కలిగిందిట అతని కారోజు. అందులో లీనమైతే తనెవరో ఎక్కడున్నాడో ఎంతసేపయిందో ఏ మాత్రం గుర్తుకు రాలేదుట అతనికి. ఈ విద్యలో తను ఎప్పటికి ఇంతవాడిని కాగలనో అని అతని మనసు కొట్టుకుపోయిందిట. నిజానికి ఇంతప్పట్నుంచీ అతనికి మేజిక్ అంటే పంచప్రాణాలూనట. గారడీ వాళ్ళ చుట్టూ తిరగడంచేతే గ్రాడ్యుయేటు అవడం అంత ఆలశ్యం అయిందిట. ఏమైతేనేం మనవాడు ఒకడు పైనుండబట్టి మళ్ళీ వెనక్కి చూడక్కర్లేని ఈ బాంకి ఉద్యోగం దొరికింది. లైఫ్ సెటిల్డ్ అయిపోయింది కాబట్టి ఇక ఆ ఇంద్రజాల కళకే నా శేషజీవితం అంకితం చెయ్యదల్చుకున్నాను అంటూ ఆ స్కూటర్ దిగకుండానే అన్ని కబుర్లూ చెప్పి చెత్తసినిమాలు ఇవాళ కాకపోతే రేపు చూడొచ్చు. అన్నట్టు వైట్‌డెవిల్,, అదే ఆ మెజీషియన్ నాకు ఇంటర్వ్యూ ఇస్తానన్నాడు. ఇలాంటి అవకాశం మళ్ళీ జన్మలో దొరుకుతుందా, నీకేం అర్థంకరం లేదుగా ? అంటూ రివర్స్ చేసినవాడు కాస్సేపు ఆగేడు. ఉండండి, చిన్నమాట అంటూ లోపలికెళ్ళి క్షణంలో అతని ఇష్టమైన ఐస్‌కూల్డ్ ఏపిల్ జ్యూస్ బాటిల్ నోటికందించింది లక్ష్మి. మెత్తటి పైటచెంగుతో మొగుడి నుదుటి ముత్యాలు అద్దుతూ ఆఖరి ప్రయత్నంగాఅంతకంటె తియ్యనైన కంటిచూపు కానుక ఇచ్చి చూసింది. ఉహుఁ అతన్ని బలంగా ఆహ్వానించి ఉన్న మాయామోహంముందు ఆమె ఆకర్షణ బలహీనమైంది. మరుక్షణం ఆ స్కూటర్ అక్కడలేదు. అది రేపిన దుమ్ములో కాస్సేపు తనకే తను కనబడ

కుండా పోయింది లక్ష్మి.

పోర్టికో పై మెట్టు మీద కూచుని దుమ్ము చెదిరిపోయాక ఆమెకి కనిపించింది అత్తగారు రవణమ్మ.

"ఎప్పుడొచ్చావ్ రత్తయ్య పురాణం నుంచి?" అని అడిగింది ఏం జరగనట్టు.

"మీరు సినిమాకి వెడతానన్నారుగా, ఇందాకే వచ్చేను ఇంటి తాళం పుచ్చుకుందామని. అవునూ అబ్బాయి వీధిలోంచి వచ్చినవాడు అలాగే వెళ్ళిపోయాడేమిటి? బంగారంలాంటి సినిమా పాడుచేసుకుని ఏదో మేజిక్ అంటూ ఎగబడుతున్నాడేమిటి? ఉద్యోగం అయితే వచ్చిందిగాని జ్ఞానం వచ్చేయోగం వీడికి జన్మలో లేదన్నమాట. పొద్దుట్నుంచీ ఎంత సంబరపడుతున్నావు. వాడెప్పుడొస్తాడా అని వెయ్యి కళ్ళతో ఎదురు చూశావు. అలా చేసినందుకు వీధిలోనే కడిగెయ్యక కూల్‌డ్రింక్ తెచ్చి అందిస్తావుటమ్మా? మీ మావగారూ యిలాగే ముద్దుచేసి వాణ్ణి చేజేతులా పాడుచేశారు. చచ్చి ఏ లోకాన ఉన్నారో, ఇవాళ ఆయన తరపున నువ్వు వకాల్తా పుచ్చుకున్నావా! అవ్వ. ఏం సత్యకాలపు పిల్లవు తల్లీ నువ్వు!"

వెర్రి అత్తగారి గొణుగుడు పూర్తి కాకుండానే తన గదికి చేరి చన్నీళ్ళతో మొహం కడిగేసుకుంది లక్ష్మి. లైట్‌గా వేడివేడి కాఫీ చేసుకుని పెరటి బాల్కనీలో కుర్చీ వేసుకు కూచుంది. ఎప్పటికైనా ఎలాంటి పరిస్థితిలో నుంచైనా ఆమెకి ఆత్మీయంగా తోచి అనంతమైన శక్తి ప్రసాదించేది ఆలోచనా బలమే. తల్లిదండ్రులకి ఏకైక సంతానంగా పుట్టి ఒంటరిగా పెరిగిన ఆమెలాంటి వాళ్ళకి వెయ్యి స్నేహితులపెట్టు ఆ అంతరంగ మథనమే. పెరటివైపు మెట్లవైపు చూస్తూ కాఫీ కొద్దికొద్దిగా సిప్ చేస్తూ ఆలోచించసాగింది ఆమె.

లక్ష్మి తల్లి చిన్నప్పుడే పోయింది. రేషనల్ అవుట్‌లుక్ ఉన్న తండ్రి పెంపకంతో ప్రభావితురాలై వ్యక్తిత్వం తీర్చిదిద్దుకుంది ఆమె. సాధారణ స్త్రీల కట్టుబాట్లూ ఆచారాలూ కనుచూపు దూరంలోనే ఉంచి భౌతికావసరాలు భర్తీ చేసుకోడంలోనే సుఖపడగల ధీశాలి ఆమె. సాధించడం, రోదించడం ఇలాంటివి ఆమె మనస్సా అసహ్యించుకునే లక్షణాలు. ఏడాది క్రితం ముక్కూమొహం ఎరగని వ్యక్తిపట్ల ఏ భార్యకయినా ఆరాధన అనేది ఏర్పడిందని చెబితే అంతకు మించిన పెద్ద అబద్ధం ఆమె దృష్టిలో లేదు. ఆరాధన అనేది లేకపోయాక ఆ వ్యక్తి సాహచర్యం కాసేపు కనుమరుగయితే ఆవేదన ఎలా కలుగుతుంది మరెందుకు తన మనసు అతని కోసం అంతగా కొట్టుకుపోతోంది? ఒక్క చిరునవ్వుతో అతన్ని చెంగునను దేసుకోవాలనుకుందే, మరేదో శక్తివచ్చి తన్నుకు పోయిందని ఎందుకంతగా తన మనసు చిన్నబుచ్చుకుంటోంది?

జీవితంలోని ప్రాక్టికాలిటీని పూర్తిగా ఆకళింపు చేసుతున్న లక్ష్మి తొందర్లోనే తన ఆలోచనలోని పొరపాటుని సరిదిద్దుకుంది. రోజంతా వెయ్యి కళ్ళతో ఎదురు చూసింది, అందీ అందకపోతే భంగపాటు పడినదీ తన మనసా, ఎంత పొరపాటు! పొందు కోసం వయసు పొందే

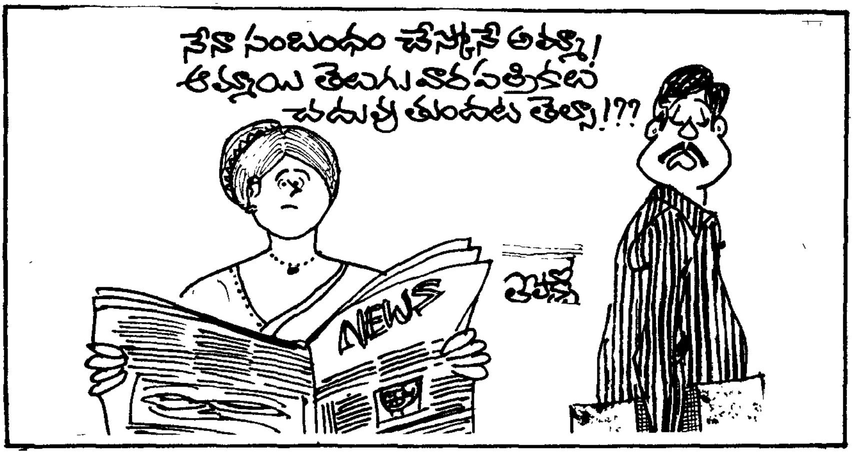

తొందర ?

ఎప్పుడూ బాధించని ఒంటరి తనం ఈ ఏడాది అనుభవంతో ఎందుకింత తుంటరి తనం నేర్చుకుందో ఆక్షణం అర్థమయింది లక్ష్మికి. ప్రేమా, హృదయం, త్యాగం, పాతివ్రత్యం....ఇలాంటి సవాలక్ష దొంగపేర్లకి మూలాధారం చీకటిలో చేరిక మాత్రమేకద! నీచంగా చెప్పారనుకోక నిజం ఒప్పుకుంటే యానిమల్ ఇన్‌స్టింక్ట్ మాత్రమేకద పడకగది తలపులే ప్రతినిముషం ఉక్కిరి బిక్కిరి చెయ్యకపోతే, పడుచుదనం దేనికి, పాతిపెట్టనా 'మాధవ్ ఏ రాత్రికైనా రాకపోతాడా, అతని ఇంద్రజాలం మించిన ఇంద్రియజాలం ప్రదర్శించి అంతకంతకి వడ్డీతో సహా బాకీ తీర్చుకోకపోతానా' అనే ఆత్మవిశ్వాసంతో అప్పటి ఆందోళనకి ఆనకట్ట కట్టింది లక్ష్మి.

ఆమె పట్టు అతన్నుంచి సడలడానికి విడానికి ఆరోజు ఆశాభంగమే తొలిమెట్టు. ఆ తర్వాతి రెండేళ్ళలో అతని అవతలి వైపు ఆకర్షణ ఆమెనుంచి ఊహించలేనంతగా దూరం చేసింది. రాత్రీపగలూ భేదం లేకుండా ప్రతీక్షణం ఆ అనుభవం కావాలని ఆమె తనువు తహతహలాడే తరుణారుణ తరుణంలో ఆ యువకుడు ఆ యువతిని దగ్గిర తీసుకునేది ఎప్పుడో, జన్మానికో శివరాత్రి! అదైనా క్లుప్తంగా, నిర్లిప్తంగా. స్పీడీగా మూడీగా ఆమె అసంతృప్తిని మరింత రెచ్చగొట్టేలా, చిచ్చుపెట్టేలా.

మన బాధల పరిష్కారం మరెవరి చేతిలోనో ఉంటుందని ఒప్పుకునే రకం కాదు లక్ష్మి. ఎదిగిన వ్యక్తుల సరదాల్ని ఏవేవో బోధలు చేసి తనకినచ్చిన వైపు తిప్పుకుందామనే వెర్రిభ్రమా ఆమెకి లేదు. అత్తగారికి కళ్ళు సరిగా కనిపించవు. ఇలా చీకటి పడుతోందో లేదో ఇంత రాత్రి ఫలహారం కడుపు నింపుకుని గోపాలస్వామి కోవెలకి పురాణానికని బయలు దేరుతుంది. మళ్లీ ఏ పదింటికోగాని ఇల్లుచేరదు. ఒక్కనాడు తనని పరుషంగా మాటాడి

ఎరగదు. ఇంకొకర్ని ఇబ్బంది పెట్టడం ఆమెకి తెలీదు. ఒక్కముక్కలో చెప్పా లంటే తన అత్తగారు అక్షరాలా 'అల్ప సంతోషిమా'.

ఇక ఈనాటి మాధవ్ ప్రవర్తన ? మరి ఎలా మనసు చిక్కబట్టుకుని అన్ని గంటలపాటు ఆ బాంకి ఉద్యోగం వెలగ బెడుతున్నాడో అతనికే తెలియాలి. అంతకుముందూ ఆ వెనకా ఏంచేసినా, ఏది మాటాడి నామేజిక్ సంబంధించినదే. ఈ రెండేళ్ళ తీవ్రకృషిలో అతను ప్రేక్ష కుడి స్థాయినుంచి ప్రదర్శకుడి స్థాయికి ఎదిగేడు. ఇప్పుడు ఇంట్లో ఎక్కడ చూసినా తయారు చేసిన పేకముక్కలూ రహస్యపు మరలూ అరలూ అమర్చిన రకరకాల పెద్దడొక్కులూ, తన చూపులూ ఒంపు సొంపులూ ఈ దిక్కు మాలిన సంత ముందు దిగుదుడుపు అని తెలుసుకున్నప్పుడల్లా అవన్నీ విసిరెయ్యా లని లక్ష్మికి అనిపిస్తుంది. అలా చెయ్య లేక పోయింది సరికదా ఆ వస్తువుల నిత్యపరిచయం వల్ల ఆ పుస్తకాల పతనంవల్ల అనుకోకుండానే ఆమెకి కొన్ని మేజిక్ ఐటమ్స్ పట్టుబడ్డాయ్ మాధవ్ బలవంతంచేత అప్పుడప్పుడు అతని ఇంద్రజాల ప్రదర్శనలకి హాజరు కాక తప్పలేదు కూడా. అలాంటి ఒకా నొక ప్రదర్శన పరిశీలనలోనే కోరికలు తీర్చుకోడానికో దారంటూ దొరకడం ఆమె ఊహించలేని మాయ !

కిక్కిరిసిన ప్రేక్షకులు గల హాలులో ఆ ఇంద్రజాల ప్రదర్శనలో లక్ష్మి మొదటి వరసలో ఫస్ట్‌ప్లేసులో ఉంది. అది జాదూ సామ్రాట్ మాధవరావు చూపించే ఆఖరి ఐటమ్. అసిస్టెంటు అతన్ని పెద్దపెట్టెలో కూచోపెట్టి మూత వేసి పెద్ద తాళంవేసి దానికి సీలుకూడా వేశాడు. అన్నీ అలాగే చెక్కు చెదర కుండా ఉంటాయి. అంతలో చెవులు చిల్లులుపడే పెద్దప్రేలుడు. హాలు బయట నుండి ప్రేక్షకుల మధ్యనుండి చప్పట్ల వర్షంలోంచి నెమ్మదిగా నడుచుకుంటూ మాధవ్ స్టేజి మీదకి వస్తాడు అక్కడితో అతను ఊరుకుంటే లక్ష్మికా విషయం తట్టకనేపోను 'చూశారా కళకి తనని తాను అర్పించుకోడంవల్ల, ఆ సాధన లోని నిత్య తపస్సువల్ల, మనిషి ఎన్ని వింతలయినా ప్రదర్శించవచ్చు. మీ కళ్ళెదురు గుండా ఇప్పుడీ పెద్దపెట్టెలో బంధింపబడ్డాను. మీకళ్ళెదురు గుండానే అవతలినుంచి నడుచుకుంటూ వచ్చాను. తలుచుకుంటే ఇదే క్షణం మా ఇంటి మేడ మీద సహా ఉండగలను. అవును, నేనే !'

ఒకేవ్యక్తి ఏకకాలంలో మూడుచోట్ల ఉండగలడంటే నమ్మేటంత వెర్రిదేం కాదు లక్ష్మి. ఆ క్షణం మాయలో మునిగినా మరుక్షణం 'ఇందులో ఏదో ఉండే ఉంటుంది' అనుకుంటారుగాని సూపర్ నేచరల్ పవర్స్ ఒప్పుకోరు చూపరు లెవరూ. లక్ష్మికి మాత్రం 'అందులో ఏముందో' తెలుసు. పెట్టెలో పల బంధింపబడినవాడు తన భర్తతో సమానమైన, పోలయినంత అతనిలాగే మేకప్ చేయబడిన, సహచరుడు. పై నుంచి వచ్చి పెద్దకబుర్లు చెప్పినవాడే నిజమైనభర్త అయితే ఇంతటితో అతను ఊరుకోలేదు. 'తలుచుకుంటే ఇదేక్షణం

సర్ యాలెక్ డౌగ్లాస్‌హోమ్ తన సహచరులతో మాట్లాడుతున్నాడు.

"ఒకవారం పార్లమెంటు పేపర్లో-అందరూ నన్ను తెగవిమర్శించేశారు అప్పుడు ఆ విమర్శను ఎలా ఎదుర్కొన్నాననుకొన్నారు. నా శరీరంలో ప్రవహిస్తున్న స్కాటిష్‌రక్తం నన్ను ఆదుకుంది. పార్లమెంటులోను, న్యూస్ పేపర్లోనూ నాగురించి వస్తున్న పబ్లిసిటీ అంతా ఫ్రీగా లభిస్తోందని గుర్తు చేసింది. అంతే!"

మాఇంటి మేడమీద సహా ఉండగలను!' అని ఛాలెంజ్ చేశాడు కూడా. తెలివైన సెక్స్ స్టార్వ్‌డ్ లేడికి ఇంతకన్న సూచన యేం కావాలి ఇక ఆలస్యం అనవసరం అనే నిర్ణయానికి వచ్చింది లక్ష్మి "నీవు నేర్పిన విద్యయే నీకుశిక్ష" అనే నిశ్చయానికి వచ్చేసింది.

ఓ వారం-రోజుల లోపుగానే లక్ష్మిలో మళ్ళీ జీవకళ పుంజుకుంది. ఆమె చలాకీతనం పసికట్టి "ఏమిటి, ఈమధ్య నువ్వు మరీ హుషారుగా కనిపిస్తున్నావే" అని భర్త ప్రశ్నిస్తే "అవునండీ, ఈ మేజిక్ కళలో మీరింతగా పేరు ప్రఖ్యాతులు సంపాదిస్తూ ఉంటే నాకు హుషారుకాక మరేమిటి ఇంతకంటె ఇష్టకామేశ్వరీ వ్రతం లేదని ఇన్నాళ్ళకి ఒంటపట్టింది. ఇంటి దగ్గర నేను ప్రాక్టీసుచేసేది అదే" అంటుంది సహజమైన చిరునవ్వుతో.

"మోరల్స్ అనేవి అన్నీ లౌక్యంతో కూడినవే" అని మొట్టమొదట్నుంచీ నమ్మినదే గనక దేహావసరాలు తీర్చుకునేందుకు ఆమె పచ్చజెండా చీర చెంగు ఎగరెయ్యాలేగాని దరికి చేరే పడుచు శకటాలు కావలసినన్ని. కాని దానికోసం సొంతమిక భద్రతకాలదన్నే అజ్ఞానం ఆమెకి లేదు. అందుకే ఇన్నాళ్ళూ వేచి చూసింది. ఈనాడు అనుకోకుండా భర్త ఉపదేశ సారం తలకెక్కి ఆమెకి జ్ఞానోదయం అయింది.

మాట వరసకయినా తప్పుపని చేస్తున్నాననే ఆలోచనే ఆమెకిలేదు. ఎంతో కన్‌ఫ్యూజింగ్‌గా కనబడే వేదాంత రీత్యా చూసినా ఈ శరీరానికి అంత ప్రాధాన్యత ఇవ్వడం అనవసరం. పై తళుకు ఏదైనా లోకిటుకు మాత్రమే శాశ్వతం. మనసు నిర్మలంగా ఉంచుకున్నంత వరకు ఇవాళ ఉండి రేపుపోయే ఈ పాడు తనువు ఎవరికి అర్పిస్తేనేం!

మాధవరావు ఏ టౌన్ హాలులోనో ఇంద్రజాలం ప్రదర్శించే సమయంలో ఇక్కడ మేడ మీద "మరో మాధవరావు" ఒడిలో ఉంటుందిలక్ష్మి. ప్రేక్షక లోకం కన్ను కప్పడం కోసం కొంత ప్రదర్శన తప్పదు మరి. ఆ మరో మాధవరావు ఇంచుమించు అతని ఫిజికల్ మెజర్‌మెంట్సు గల డ్రైవరు పోతురాజు అనేవాడు. భావన ముఖ్యం గనక భర్త దుస్తులుకూడా ఇస్తుంది లక్ష్మి అతనికి. ఆతని కవల తమ్ముడు వీరునాయుడు, "మరో పోతురాజు" భ్రమతో భర్తని కారు మీద ఇంటికి చేర్చే ఏర్పాటు. ఇల్లు చేరినట్టు సూచనగా హారన్ వాయిస్తాడు వీరునాయుడు అప్పటికి అక్కడే ఉంటే గుట్టుచప్పుడుగా పోతురాజు దిగిపోతాడు. పెరటి మేడ మెట్లు వేరే ఉండనే ఉన్నాయి కదా!

*